

Orkesttoppers doen niet voor elkaar onder

Door MAARTEN-JAN DONGELMANS

Wanneer twee orkesttoppers samen een lenteconcert geven, ligt het maken van vergelijkingen voor de hand. Deze zondagmiddag is dat praktisch onmogelijk. In de bijna volle aula van het Drutense Pax Christi College doen fanfare St. - Caecilia (Ammerzoden) en harmonie Koningin Wilhelmina (Wamel) niet voor elkaar onder.

Beide presenteren een zwaar programma, al heeft St.-Caecilia met One moment in time wel een luchtig intermezzo ingebouwd. Luchtig, maar muzikaal zeker niet het minste. Onder leiding van Erik Somers klinkt deze hit breed en expressief met mooie tutti's en een gepolijste trompetsolo.

Het orkest uit Ammerzoden grossieert sowieso in solisten. In het vierde en laatste nummer Hymn of the Highlands van Sparke treden de saxofonisten Olav Dorst, Tanja Deckers en Godelieve Stratermans voor het voetlicht. Zij en leden van de slagwerksectie tekenen aan het begin van het tweede deel voor een kamermuzikale helderheid. Een enerverend stuk trouwens, deze Hymn. De fanfare speelt hier heel imposant.

In Rhapsody for flugelhorn van Waignein is bugelspeler Bram van Mil de solist. Hij produceert een trefzekere, warme toon die perfect in evenwicht is met het orkest. Maar dit is ook een groep die tot in het kleinste detail de klank weet te controleren.

Bij de Wamelse harmonie vertolkt klarinettiste Annelies Voesten (afgelopen dinsdag met een 'dikke acht' in Tilburg afgestudeerd) de solo in Dance preludes van Lutoslawski. Zij speelt de op volksmuziek gebaseerde partituur soms dartel, dan weer fel en gaat een intense dialoog met het orkest aan. Koningin Wilhelmina overtreft zichzelf in haar professionele begeleiding. Een 'vette negen', dunkt me.

De Festive Overture van Sjostakovitsj klinkt virtuoos, exact en strak in tempo. Ook hier blijkt hoe egaal van klank de Wamelse muziekvereniging is. De nummers Shine as the light van Graham en Chanson de Matin van Elgar figureerden onlangs als oefenmateriaal voor de toekomstige dirigent van het ZomerOrkest Nederland en worden nu door Wilhelmina's eigen dirigent, Willem van Zee, neergezet. Met name het eerste stuk is een huzarenstukje. Het orkest ontwikkelt wederom de allure van een beroepsorkest. Alleen aan Elgars werk kleven kleine vlekjes. Een detail dat aan de uitstraling van deze middag niets afdoet, want 'Wilhelmina' glorieert als vanouds.

Concert: Harmonie Koningin Wilhelmina (Wamel) o.l.v. Willem van Zee en Fanfare St.-Caecilia (Ammerzoden) o.l.v. Erik Somers. Gehoord: zondagmiddag in de aula van het Pax Christi College te Druten.